R №120

Pavillonens Hemmelighed

Psykologisk Kriminalroman i 3 Akter, 50 Afdelinger

Optaget af Nordisk Films Co.

Iscenesættelsen og Hovedrollen
udført af

Dr. phil. Karl Mantzius

PERSONERNE:

Grev Kuno von Kral . . . . Herr Dr. phil. Karl Mantzius
Margit, Komtesse, hans Søster . Frk. Vita Blichfeldt
Karl Frank, cand. jur., Opdager . Herr Svend Aggerholm

2den Mantzius Film!!

I denne Film viser Karl Mantzius os en hel ny Side af sit Talent. Han har her skabt Typen paa den ejendommelige Forbryder, hvem Byttet ikke interesserer, men paa hvem Faren, Spændingen og det Eventyrlige virker med en uimodstaalig Fristelse!!

AFDELINGERNE:

1. Ombord paa Damperen.
2. Opdageren Karl Frank.
3. Et nyt Bekendtskab.
4. Grev Kuno v. Kral og Søster!
5. Lidt forelsket!
6. Der aflægges Rapport over Rejsens Resultat.
7. Paa Hotellet.
8. »Se ud til os paa vort Gods«.
9. En ny Anmeldelse tilgaar Politiet.
10. En Juvelerbutik, der skal plyndres.
11. Karl Frank og Juveler Schwartz holder Vagt.
12. Ved Midnatstid.
13. Gulvet saves igennem.
14. »Hvad er det??«
15. Det mystiske Lys fra Butiken.
16. Den maskerede Tyv.
17. Overfaldet.
18. Bundet paa Hænder og Fødder.
19. Tyven fjerner sig med sit Bytte.
20. Den næste Morgen.
21. Ekspeditricen befrier de Fangne for deres Baand.
22. Franks første store Fiasko!!
23. Nogle Dage senere.
24. Til Middag paa v. Krals Gods.
25. Forelskelsen vokser.
26. Det passer ikke v. Kral, at Opdageren gør Kur til Søsteren.
27. I den lille Pavillon.
28. »Jeg forbyder Dem at komme indenfor Slottets Omraade fremtidigt«.
29. Nogen Tid senere.
30. Frank overtræder alligevel Forbudet.
31. Blodhunden.
32. De to Modstandere Ansigt til Ansigt.
33. En mærkelig Klædedragt.
34. »Tyven!!«
35. Igen i den lille Pavillon.
36. Et psykologisk Fænomen.
37. Tyvekosterne.
38. Et ejendommeligt Forslag.
39. Kærligheden tvinger Karl Frank ind paa Forbryderbanen.
40. Det store Kup forberedes.
41. Foran Musæumsbygningen.
42. Blandt andre fredelige Turister.
43. Ved en List lykkes det at blive i Slottet efter Lukketid.
44. Foran Kronjuvelerne.
45. Opdaget.
46. Flugten.
47. En Kapsejlads mellem Motorbaade.
48. Frank saares af sin »Ven«.
49. Pavillonen sprænges i Luften.
50. Bort til nyt Land og nye Egne.

Filmens Handling er noget for sig selv; den virker ved sin enestaaende Originalitet og ved sin rige Afveksling. Det ene spændende Optrin afløser det andet, og der er en usædvanlig Fart og Appel over Iscenesættelsen, der Gang paa Gang overrasker Tilskueren baade ved sin Kultur og ved sin Fantasi!!

8/9 16.

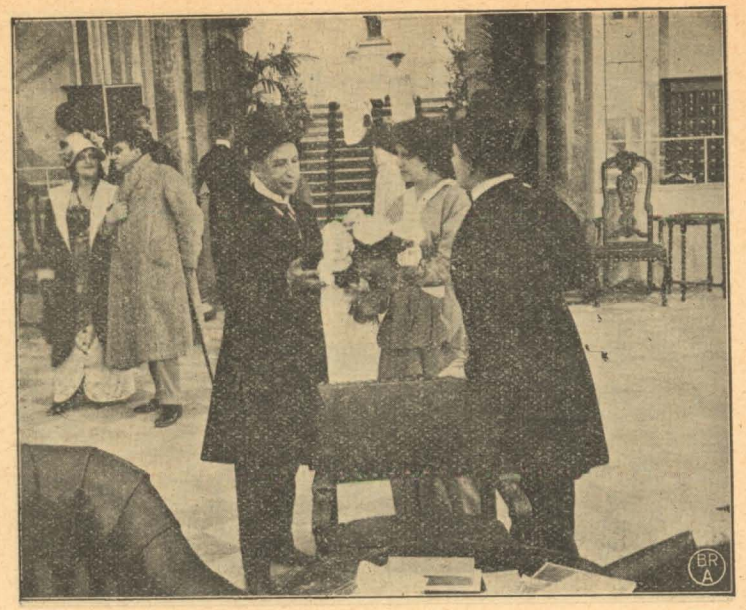

Det første Møde.

Den unge Opdager, cand. jur. Karl Frank har paa Embedsvegne været en Tur i Udlandet. Paa Hjemrejsen stifter han tilfældig Bekendtskab med en ung, smuk Dame, der i overordentlig Grad fanger hans Interesse. Damen er Komtesse Margit v. Kral. Hun er ledsaget af sin Broder, Grev Kuno v. Kral. Karl Frank bliver paa Vejen godt bekendt baade med Broder og Søster, der da ogsaa inviterer ham til at besøge dem en af Dagene paa Hotellet, hvor de bor. Karl Frank tager med Tak mod Indbydelsen og skynder sig derefter op til Chefen for Opdagelsespolitiet for at aflægge Rapport angaaende sin Rejse. Chefen for Opdagelsespolitiet sætter ham straks igang med en ny Sag. Det er kommen til Politiets Kundskab, at der den kommende Nat vil blive begaaet Indbrud hos den bekendte Juveler Schwartz. Det overdrages Karl Frank at fange Forbryderen.

Opdageren sætter sig ogsaa i Forbindelse med Juveler Schwartz. De aftaler at holde Vagt sammen i Butiken om Natten.

Ved Midnat hører de to Herrer, som holder sig skjult i et Værelse bag Butiken, Støj. Det er Tyven, der fra

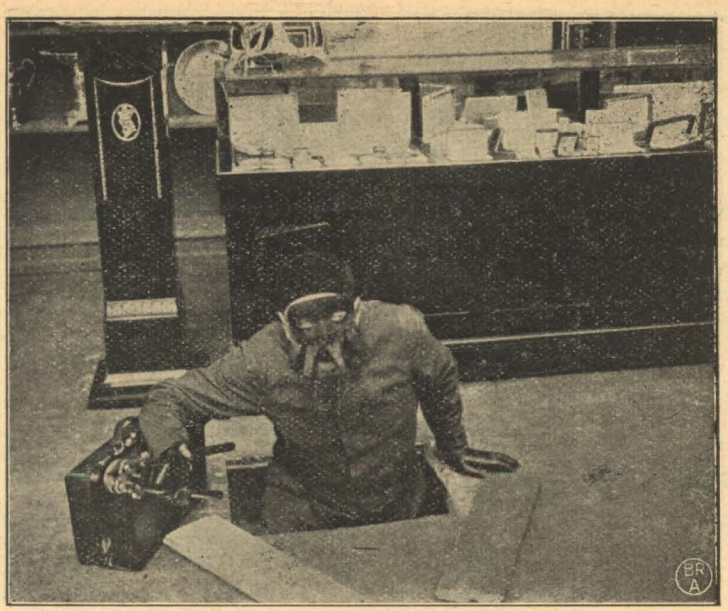

Indbrudet hos Juveleren.

Kælderen har skaffet sig Adgang til Butiken. Gennem et Kighul i Døren kan Frank følge Forbryderens Bevægelser. Tyven bærer Maske.

Frank aabner Døren ud til Butikken, men den Fremmede overrumpler ham med en lynsnar Bevægelse, og et Øjeblik efter sidder Opdageren og Juveleren forsvarligt bundne i hver sin Lænestol. Og Tyven forsvinder ad samme Vej han kom.

Frank bliver dygtig haanet af sine Foresatte for den Fiasko, han har haft. Led og ked af det hele beslutter han at efterkomme en Invitation fra Grev v. Kral og Søsteren om at komme og bo nogle Dage hos dem paa deres Gods. De to Søskende modtager ham pænt, og for hver Time han tilbringer i Margits Selskab tiltager hans Kærlighed. Endelig drister han sig til at fri til hende, men derved paadrager han sig Broderens Vrede. Grev Kuno v. Kral tillader ham ikke at gøre Kur til Margit, og forbyder ham derfor Adgang til Slottet. Men Karl Frank, der staar ganske uforstaaende overfor Grev v. Krals Afvisning, kan umuligt i Længden dølge sin Længsel efter Margit, og en Dag overtræder han Forbudet og klatrer

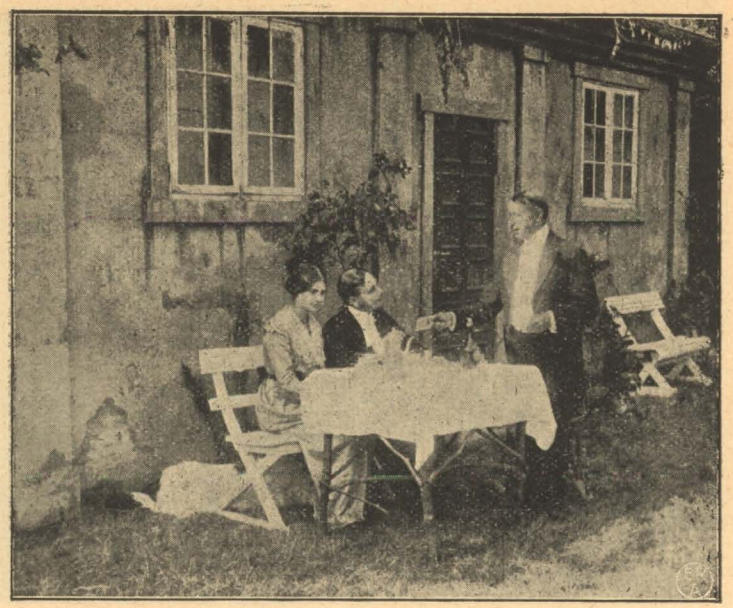

I Besøg hos Greven.

over Muren. Han er kommen nogle Skridt ind i Parken, da en Blodhund pludselig styrter sig over ham og kaster ham til Jorden. Fra et nærliggende Krat lister Grev v. Kral frem. Han løfter den besvimede Opdager op og bærer ham ind i en lille Pavillon. Da Frank atter slaar Øjnene op, kan han næppe tilbageholde et Udbrud af Forundring. I Grev v. Kral, der er iført et ejendommeligt Forbryderkostume, genkender han øjeblikkelig Juveltyven fra Juveler Schwartz' Forretning. Grev v. Kral gætter hans Tanker og tilstaar selv, at han er Tyven. Men nogen almindelig Tyv er han dog ikke. Byttet interesserer ham ikke. Det er Faren, Spændingen, det Æventyrlige, der frister ham.

Og Grev v. Kral fører Opdageren med sig ind i en hemmelig Kælder under Pavillonen, hvor Tyvekosterne ligger i Dynger.

Tilsidst indvier denne mystiske adelige Forbryder Karl Frank i sin sidste store Plan, den gaar ud paa intet mindre end at stjæle Kronjuvelerne, der opbevares paa Museumsslottet. Denne Plan kræver imidlertid, at han har en sikker Mand til at hjælpe sig, og han spørger nu, om Karl

Pragtfulde Koster!

Frank vil være hans Kompagnon. Til Gengæld lover han ham Margit til Ægte.

Karl Frank gaar ind paa Forslaget, og et Par Dage senere begiver de to Mænd sig ud paa deres farlige Ekspedition. Det lykkes dem at gemme sig i en af Musæumssalene, til Besøgstiden er forbi og Kustoderne har forladt Musæet. Med stort Besvær giver de sig nu til at bryde Hul i Muren til det Rum, hvor Kronjuvelerne opbevares om Natten. Hvor forsigtig de end gaar til Værks maa Støjen dog have vækket Vagten. I største Skyndsomhed maa de flygte. Men Vagten har alarmeret Politiet, og snart raader almindelig Forvirring, under hvilken Grev v. Kral ser sit Snit til at flygte i sit Automobil. Karl Frank klarer sig ved Hjælp af sit Politiskilt.

Grev Kuno v. Kral flygter alt hvad Remmer og Tøj kan holde, skarpt forfulgt af Politiet. Saasnart han naar hjem, skynder han sig ned i den hemmelige Kælder under Pavillonen, hvorfra han sender Bud til Margit, der kommer ned til ham ad den hemmelige underjordiske Gang, der forbinder Slottet med Pavillonen. Han klæder sig ud som tysk, rejsende Turist, og medens Politiet samles udenfor

„Jeg vil hjælpe Dem!!"

Paa Musæumsbesøg.

Før Pavillonen sprænges i Luften.

Pavillonen og drøfter, hvorledes man skal fange Forbryderen, spadserer han sin Vej lige for Næsen af sine Sporhunde.

Men inden han forlader Pavillonen, har han sat et Lys i en Tønde Krudt. En mægtig Eksplosion faar Pavillonen til at synke i Grus.

Politiet slaar sig til Taals med den Tro, at den dristige Forbryder har foretrukket Døden for egen Haand.

Imedens sejler Grev Kuno v. Kral og hans Søster bort til nyt Land og nye Egne.

A/S „FOTORAMA"
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret. Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

M. L. JHRUCH
KØBENHAVN B.

Nyt Program fra Lørdag den 21. April.

Pavillonens Hemmelighed.

Psykologisk Kriminalroman i 3 Akter, 50 Afd.

Iscenesættelsen og Hovedrollen udført af Dr. phil. Karl Mantzius.

Optaget af Nordisk Films Co.

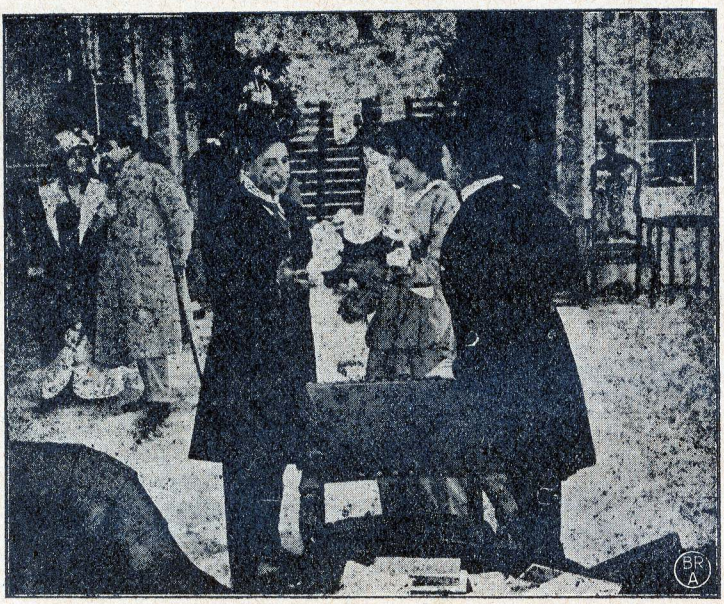

Hovedpersonerne.

Gvev Kuno von Kral	Hr. Dr. phil. Karl Mantzius.
Margit, Komtesse, hans Søster . .	Frk. Vita Blichfeldt.
Karl Frank, cand jur., Opdager . .	Hr. Svend Aggerholm.

I denne Film viser Karl Mantzius os en hel ny Side af sit Talent. Han har skabt Typen paa den ejendommelige Forbryder, hvem Byttet ikke interesserer, men paa hvem Faren, Spændingen og det Eventyrlige virker med en uimodstaaelig Fristelse.

Ombord paa Damperen
Opdageren Karl Frank
Et nyt Bekendtskab
Grev Kuno von Kral og Søster
Lidt forelsket
Der aflægges Rapport over Rejsens Resultat
Paa Hotellet
„Se ud til os paa vort Gods"
En ny Anmeldelse tilgaar Politiet
En Juvelerbutik, der skal plyndres
Karl Frank og Juveler Schwartz holder Vagt
Ved Midnatstid
Gulvet saves igennem
„Hvad er det
Det mystiske Lys fra Butiken
Den maskerede Tyv
Overfaldet
Bundet paa Hænder og Fødder
Tyven fjerner sig med sit Bytte
Den næste Morgen
Ekspeditricen befrier de fangne for deres Baand
Franks første store Fiasko
Nogle Dage senere
Til Middag paa von Krals Gods
Forelskelsen vokser
Det passer ikke von Kral at Opdageren gør Kur til Søsteren
I den lille Paviilon
„Jeg forbyder Dem at komme indenfor Slottets Omraade fremtidigt"
Nogen Tid senere
Frank overtræder alligevel Forbudet
Blodhunden
De to Modstandere Ansigt til Ansigt
En mærkelig Klædedragt
„Tyven"
Igen i den lille Pavillon
Et psykologisk Fænomen
Tyvekosterne
Et ejendommeligt Forslag
Kærligheden tvinger Karl Frank ind paa Forbryderbanen
Det store Kup forberedes
Foran Musæumsbygningen
Blandt andre fredelige Turister
Ved en List lykkes det at blive i Slottet efter Lukketiden
Foran Kronjuvelerne
Opdaget
Flugten
En Kapsejllads mellem Motorbaade
Frank saares af sin „Ven"
Pavillonen sprænges i Luften
Bort til nyt Land og nye Egne

En frygtelig Hurlumhej.

Et nyt af vor Ven Jerrys mange muntre Eventyr.

Vanvittig komisk! — Jerry er uimodstaaelig som altid!

Jerry har en af sine travle Dage, da han ser den Skønne. Smukke Kvinder har altid øvet en uimodstaaelig Tiltrækning paa Jerry, og han gør da ogsaa straks Stormkur til Dejligheden. Men da en anden Herre ogsaa har Øjne paa hende, er Krigen der med det samme. At Jerry taber i første Omgang generer ham ikke, han forfølger ligefuldt Parret og lader sig ikke hemme af, at han den ene Gang efter den anden kommer paa tværs af Politiet eller at han omtrent bliver kørt over af en Bil. Tværtimod, thi Bilens Ejer er en Gentleman, der overrækker Jerry sit Kort, hvis denne senere vil gøre Erstatningskrav gældende. — Af Kortet fremgaar det, at Ejeren er Grev Ozowie, og med dette fine Visitkort møder Jerry op i den Elskedes Hjem. Som Greve faar han en hjertelig Modtagelse, og da han anholder om Datterens Haand, møder han ogsaa stor Venlighed.

Forestillinger: Lørdag Kl. 7 og 8
Søndag Kl. 4, 5, 6, 7 og 8.
De øvrige Hverdage Kl. 6½.

Pavillonens Hemmelighed.

Personerne:
Grev Kuno v. Kral.....Herr Dr. phil. Karl Mantzius
Margit, Komtesse, hans Søster....Frk. Vita Blichfeldt
Karl Frank, cand. jur., Opdager..Herr Svend Aggerholm.

Den unge Opdager, cand. jur. Karl Frank har paa Embedsvegne været en Tur i Udlandet. Paa Hjemrejsen stifter han tilfældig Bekendtskab med en ung, smuk Dame, der i overordentlig Grad fanger hans Interesse. Damen er Komtesse Margit v. Kral. Hun er ledsaget af sin Broder, Grev Kuno v. Kral. Karl Frank bliver paa Vejen godt bekendt baade med Broder og Søster, der da ogsaa inviterer ham til at besøge dem en af Dagene paa Hotellet, hvor de bor. Karl Frank tager med Tak mod Indbydelsen og skynder sig derefter op til Chefen for Opdagelsespolitiet for at aflægge Rapport angaaende sin Rejse. Chefen for Opdagelsespolitiet sætter ham straks igang med en ny Sag. Det er kommen til Politiets Kunskab, at der den kommende Nat vil blive begaaet Indbrud hos den bekendte Juveler Schwartz. Det overdrages Karl Frank at fange Forbryderen.

Opdageren sætter sig ogsaa i Forbindelse med Juveler Schwartz. De aftaler at holde Vagt sammen i Butikken om Natten.

Ved Midnat hører de to Herrer, som holder sig skjult i et Værelse bag Butikken, Støj. Det er Tyven, der fra Kælderen har skaffet sig Adgang til Butikken. Gennem et Kighul i Døren kan Frank følge Forbryderens Bevægelser. Tyven bærer Maske.

Frank aabner Døren ud til Butikken, men den Fremmede overrumpler ham med en lynsnar Bevægelse, og et Øjeblik efter sidder Opdageren og Juveleren forsvarligt bundne i hver sin Lænestol. Og Tyven forsvinder ad samme Vej han kom.

Frank bliver dygtigt haanet af sine Forsatte for den Fiasko, han har haft. Led og ked af det hele beslutter han at efterkomme en Invitation fra Grev v. Kral og Søsteren om at komme og bo nogle Dage hos dem paa deres Gods. De to Søskende modtager ham pænt, og

for hver Time han tilbringer i Margits Selskab tiltager hans Kærlighed. Endelig drister han sig til at fri til hende, men derved paadrager han sig Broderens Vrede. Grev Kuno v. Kral tillader ham ikke at gøre Kur til Margit og forbyder ham derfor Adgang til Slottet. Men Karl Frank, der staar ganske uforstaaende overfor Grev v. Krals Afvisning, kan umuligt i Længden dølge sin Længsel efter Margit, og en Dag overtræder han Forbudet og klatrer over Muren. Han er kommen hogle Skridt ind i Parken, da en Blodhund pludselig styrter sig over ham og kaster ham til Jorden. Fra et nærliggende Krat lister Grev v. Kral frem. Han løfter den besvimede Opdager op og bærer ham ind i en lille Pavillon. Da Frank atter slaar Øjnene op, kan han næppe tilbageholde et Udbrud af Forundring. I Grev v. Kral, der er iført et ejendommeligt Forbryderkostume, genkender han øjeblikkelig Juveltyven fra Juveler Schwartz' Forretning. Grev v. Kral gætter hans Tanker og tilstaar selv, at han er Tyven. Men nogen almindelig Tyv er han dog ikke. Byttet interesserer ham ikke. Det er Faren, Spændingen, det Eventyrlige, der frister ham.

Og Grev v. Kral fører Opdageren med sig ind i en hemmelig Kælder under Pavillonen, hvor Tyvekosterne ligger i Dynger.

Tilsidst indvier denne mystiske adelige Forbryder Karl Frank i sin sidste store Plan, den gaar ud paa intet mindre end at stjæle Kronjuvelerne, der opbevares paa Musæumsslottet. Denne Plan kræver imidlertid, at han har en sikker Mand til at hjælpe sig, og han spørger nu, om Karl Frank vil være hans Kompagnon. Til Gengæld lover han ham Margit til Ægte.

Karl Frank gaar ind paa Forslaget, og et Par Dage senere begiver de to Mænd sig ud paa deres farlige Ekspedition. Det lykkes dem at gemme sig i en af Musæumssalene, til Besøgstiden er forbi og Kustoderne har forladt Musæet. Med stort Besvær giver de sig nu til at bryde Hul i Muren til det Rum, hvor Kronjuvelerne opbevares om Natten. Hvor forsigtigt de end gaar til Værks maa Støjen

dog have vækket Vagten. I største Skynsomhed maa de flygte. Men Vagten har alarmeret Politiet, og snart raader almindelig Forvirring, under hvilken Grev v. Kral ser sit Snit til at flygte i sit Automobil. Karl Frank klarer sig ved Hjælp af sit Politiskilt.

Grev Kuno v. Kral flygter alt hvad Remmer og Tøj kan holde, skarpt forfulgt af Politiet. Saasnart han naar hjem, skynder han sig ned i den hemmelige Kælder under Pavillonen, hvorfra han sender Bud til Margit, der kommer ned til ham ad den hemmelige underjordiske Gang, der forbinder Slottet med Pavillonen. Han klæder sig ud som tysk, rejsende Turist, og medens Politiet samles udenfor Pavillonen og drøfter, hvorledes man skal fange Forbryderen, spadserer han sin Vej lige for Næsen af sine Sporhunde.

Men inden han forlader Pavillonen har han sat en Lys i en Tønde Krudt. En mægtig Eksplosion faar Pavillonen til at synke i Grus.

Politiet slaar sig til Taals med den Tro, at den dristige Forbryder har fortrukket Døden for egen Haand.

Imedens sejler Grev Kuno v. Kral og hans Søster bort til nyt Land og nye Egne.

oooooooooo000oooooooooo

Der Raubgraf.

Kriminaldrama in drei Akten.

Personen:
Graf Kuno von Uhlenhorst.....Dr. phil. Karl Mantzius.
Komtesse Margit, seine Schwester....Vita Blichfeldt.
Detektiv Karl Frank.....Svend Aggerholm.

Auf einer Dienstreise lernt der Kriminalkommissar und Detektiv Karl Frank die gräflichen Geschwister Kuno und Margit von Uhlenhorst kennen. Das geheimnisvolle interessante Wesen des Grafen und die Jugend und Schönheit Margits fesseln Frank derart, dass er mit Freuden das Angebot annimmt, den Verkehr auch in der Heimat fortzusetzen. Dort wird ihm gleich am ersten Tage seiner Ankunft ein schwieriger Kriminalfall anvertraut. Der Juwelier Goldstein hat der Geheimpolizei einige merkwürdige Vorfälle gemeldet, die auf einen Einbruchsversuch bei ihm schliessen lassen. Frank erhält den Auftrag im Laden des Juweliers zu wachen. Langsam schleichen die Stunden dahin, ohne dass etwas Verdächtiges geschieht. Aber als der Detektiv bereits alle Befürchtungen für überflüssig hält, unterbricht die nächtliche Stille plötzlich ein eigentümlich knarrendes Geräusch. Frank geht auf den Gang hinaus und wird überfallen und gefesselt, ehe er an Gegenwehr denken kann. Auch der Juwelier ist den Riesenkräften des Einbrechers nicht gewachsen. Als beide wehrlos gemacht sind, trinkt der maskierte Eindringling mit höhnischem Lächeln den Wein aus, mit dessen Hilfe sich die Ueberfallenen die Nachtwache erleichtert haben. Als der Detektiv und sein Gefährte am nächsten Morgen befreit werden, hat der Täter alle Spuren so geschickt verwischen können, dass seine Identität allen Beteiligten ein Rätsel ist.

Inzwischen setzt Karl Frank seinen Verkehr mit Graf Kuno und Margit fort und verspricht den Geschwistern schliesslich, sie auf Schloss Uhlenhorst zu besuchen. Die Sommertage, die der Detektiv dort verbringt, führen die Entscheidung zwischen ihm und Margit

herbei. Seltsamerweise tritt Graf Uhlenhorst, der bisher so liebenswürdig war, dem jungen Manne äusserst schroff entgegen, als er von seiner Neigung erfährt. Der Schlossherr, der einen Pavillon im Park für seine chemischen und alchimistischen Studien eingerichtet hat, fordert den Detektiv zu einer vertraulichen Besprechung im Pavillon auf und untersagt dem Freunde jeden weiteren Verkehr mit seiner Schwester. Karl Frank verlässt tief gekränkt das Schloss, wird jedoch von seiner Sehnsucht noch in der gleichen Nacht zurückgetrieben. Er übersteigt die Mauer, fällt jedoch dabei in eine von Graf Kuno gestellte Falle. Von seinem Gegner, der gewaltige Kräfte entwickelt, leicht überwältigt, muss er sich auf Gnade und Ungnade ergeben. Zu seinem Entsetzen sieht er sich dem Einbrecher gegenüber, der ihn im Laden des Juweliers Goldstein bereits einmal überwunden hat. Das Rätsel wird im Pavillon gelöst. Graf Kuno zeigt dem Detektiv die in seinem Keller verborgenen Schätze und erklärt ihm, dass nicht Habgier, sondern Abenteurerlust ihn zum Verbrecher gemacht haben, und dass er bereit sei, in die Ehe Franks mit seiner Schwester einzuwilligen, wenn dieser ihm bei seinem letzten Streiche behilflich sein wolle. Es handelt sich um die Entwendung der Kronjuwelen, die im Schlossmuseum aufbewahrt werden. Karl Frank, dessen Leidenschaft seinen Willen zum Guten völlig überwuchert, willigt ein. Am nächsten Morgen begeben sich die beiden Verbündten in einen Motorboot übers Meer zu ihrem Ziele. Hier gelingt es ihnen, bei einer Besichtigung des Museums heimlich zurückzubleiben. In der Nacht erbrechen sie den Raum, der die Juwelen enthält. Das Geräusch wird jedoch im Schloss gehört, und man schlägt Alarm. Die Diebe gleiten aus dem Fenster an der Schlossmauer herab, aber nur dem Grafen gelingt es zu entfliehen. Der Detektiv entzieht sich jedoch der verhaftung, Iindem er seine Polizeimarke vorzeigt. Man fordert ihn nunmehr auf, an der Verfolgung des Flüchtlings teilzunehmen,

die zunächst im Auto und dann in Motorbooten auf dem Meere erfolgt. Der Graf schiesst auf seine Verfolger und verwundet dabei den Detektiv tödlich. Es gelingt ihm, noch lange vor den Polizisten in seinem Schlosse einzutreffen. Wo er seine Schätze an sich rafft und das geheimnisvolle Pavillon dann mit einer Zündschnur unterminiert. Während er und Margit durch einen geheimnisvollen Gang fliehen, wird das Gebäude durch eine furchtbare Explosion vollkommen zerstört. Graf Uhlenhorst hat eine so vortreffliche Verkleidung gewählt und zeigt eine so unvergleichliche Geistesgegenwart und Besonnenheit, dass er trotz der strengen Ueberwachung auf einem Auswandererschiff entkommt.

.....

_ L e _ s e c r e t _ d u _ p a v i l l o n. _

Personnages:

Le comte Alphonse de Roquevaire ...M. Carl Mantzius
Dr= en philosophie

Mademoiselle Marguerite de Roquevaire, sa soeur,.....Mlle V. Blichfeldt

Charles Fouquier, agent de la police secrète.....M. Svend Aggerholm.

Le jeune Charles Fouquier, agent de la police secrète a dû faire un voyage à l'étranger dans l'exercice de ses fonctions. En retournant il fait la connaissance d'une jeune dame très belle, à laquelle il s'intéresse beaucoup. La dame s'appelle Mademoiselle de Roquevaire. Elle est accompagnée par son frère le comte Alphonse de Roquevaire. Pendant le voyage Charles Fouquier devient si bon ami avec le frère et la soeur, que ceux-ci lui demandent de leur rendre une visite à l'hôtel où ils sont descendus. Charles Fouquier accepte l'invitation avec joie, et va faire le rapport de son voyage au chef de la police secrète qui lui donne des instructions concernant un cambriolage projeté chez le bijoutier Lenoir. Charles Fouquier est chargé de prendre le criminel

L'agent se met en communication avec le bijoutier Lenoir. Ils décident de veiller ensemble dans le magasin pendant la nuit.

A minuit les deux Messieurs, qui se tiennent cachés dans unepièce derrière le magasin, entendent un bruit. C'est le voleur, qui par la cave a trouvé accès dans le magasin. Par un trou dans la porte Charles Fouquier suit tous les mouvements du criminel. Le voleur porte un masque,

Charles ouvre la porte conduisant au magasin, mais l'étranger le surprend par un mouvement rapide comme la foudre, et un moment après l'agent et le bijoutier sont solidement liés chacun dans son fauteuil, et le voleur disparaît par le même

chemin qu'il était venu.

Le chef de Charles Fouquier le raillent vivement du fiasco qu'il a subi. Ennuyé de toute l'affaire il se décide à accepter une invitation du comte de Roquevaire et de sa soeur, de venir passer quelques jours chez eux dans leur château. Le frère et la soeur le reçoivent d'une façon charmante et chaque heure qu'il passe en la société de Mademoiselle Marguerite augmente son amour. Enfin il ose la demander en mariage, mais par cela il s'attire la fureur du frère. Le comte Alphonse de Roquevaire ne lui permet pas de faire la cour à Marguerite et lui défend par conséquent l'accès du château. Mais Charles Fouquier, qui ne comprend pas du tout le refus du comte de Roquevaire, ne peut à la longue résister à l'envie de revoir Marguerite, et un beau jour il enfreint la défense et grimpe par dessus le mur du jardin. Il n'a fait que quelques pas dans le parc, quand un braque se lance sur lui et le renverse à terre. D'un buisson près de lui le comte de Roquevaire se glisse à pas de loup. Il relève l'agent évanoui et la porte dans un petit pavillon. Quand Charles rouvre les yeux il peut à peine retenir un cri d'étonnement. Dans le comte de Roquevaire, qui est revêtu d'un costume particulier de criminel, il reconnaît le cambrioleur du magasin du bijoutier Lenoir. Le comte de Roquevaire devine ses pensées et avoue qu'il est le voleur, mais pas un voleur vulgaire. Le butin ne l'intéresse pas. C'est le danger, l'angoisse et l'aventure qui le tentent.

Le comte de Roquevaire mène l'agent dans une cave secrète audessous du pavillon, où les objets volés sont mis en tas. A la fin le noble et mystérieux criminel confie ses projets à Charles Fouquier . Il ne s'agit rien moins que de voler les joyaux de la couronne, qui sont conservés du musée du château. Cependant il lui faut un homme de confiance pour l'aider, et il demande à

Fouquier s'il veut être son complice; en revanche il lui promet promet la main de Marguerite.

Charles Fouquier accepte la proposition et quelques jours après les deux hommes partent pour une expédition dangereuse. Ils réussissnt à se cacher dans une des salles du musée, jusqu'au moment de la fermeture et du départ des gardiens. Avec beaucoup de peine ils se mettent à faire un trou dans le mur du local où les joyaux de la couronne sont conservés pendant la nuit. En dépit des précautions qu'ils prennent, le bruit a tout de même reveillé la garde. Ils sont obligés de fuir en toute hâte. Mais la garde appelle la police, et bientôt il règne une confusion générale, pendant laquelle le comte de Roquevaire profite de l'occasion pour s'enfuir dans son automobile. Charles Fouquier se tire d'affaire avec sa plaque de police.

Le comte de Roquevaire s'enfuit à fond de train pour= suivi par la police. Aussitôt qu'il arrive à la maison il se dé= pêche de se réfugier dans la cave secrète sous le pavillon d'où il envoie un message à Marguerite, qui vient le retrouver par un couloir souterrain secret qui relie le château au pavillon. Il s'habille en touriste allemand et pendant que la police au-dehors discute de la manière d'attraper le criminel, il passe tranquille= ment devant le nez des limiers.

Mais avant de quitter le pavillon il a posé une bougie dans un tonneau de poudre. Une explosion formidable détruit le pavillon de fond en comble. La police se contente de croire, que l'audacieux criminel a préferé se donner la mort de sa propre main.

Cependant le comte de Roquevaire et sa soeur voguent des pays inconnus et des régions nouvelles. --